

U. Stichgarten 00
Row

16

VELI TATIO JURIDICA
De
UTILISSIMA ET FREQUEN-
TISSIMA
EMTIONIS-VEN-
DITIONIS MA-
TERIA,

QVAM
Annuente SS. Triade
Consensu & adprobatione Magnifici & Amplissi-
mi in illustri Legum nutrice SALANA
J Ctorum ordinis:

PRÆSIDENTE
BARTHOLOMÆO HUT-
TENO Gubena-Lusat.

Excutiendam præfigit
ANTONIUS à WEDELL
EQ. POMER.

Ad diem Januar.
Anno 1619.

J E N Æ

Typis TOBIÆ STEINMANNI.

V I R O

Magnifico, Nobilissimo ac Strenuo

Dn. CHRISTOPHORO

à VVEDELL Heredtario in Freyenswald/

Ochtenhagen &c. Illustrissimorum Pomeraniae

Principum à Consiliis intimis, agnato suo
ætatem colendo.

*Exercitium hocce legale
Debitæ observantie monumentum
Grati animi documentum*

*Consecrare, offerre &
volui & debui*

ANTONIUS à WEDELLE.

PROOEMIUM.

Vemadmodum Zeuxis regius ^{Lips. in monit.}
& egregius ille pictor, quando ^{exempl.}
Argentini tabulam in Templo ^{pol. ex.}
Junonis Laciniae dedicarent,
quinq; ex omnibus elegit Nym-
phas easq; formosissimas, ut id quod in quaq;
laudatissimum esset penicillo & coloribus
redderet: ita etiam omnino nos ad legalium
capitum compositionem adcommodari o- ^{Imp. Leo}
portet, ut quarum usus aliquis sit, qui bono & ^{in Nov. 46}
dono quopiam Reipubl. navim beet, hæ ne-
cessariò ferantur & honorentur: quarum ve-
rò usurpatio nullius hili & pili harum non ^{Lansius}
modo non ratio habeatur: sed & è corpore ^{in orat.}
nostro, omnium corporum elegantium ele- ^{pro ju-}
gantissimo, perfectorum perfectissimo bo- ^{rißr.}
norum optumo nobili illo justitiæ tabulario
& archivo exemptæ rejiciātur & ad Pædalios
Indos relegentur. Itaque & ego cum bono
Deo & die non de aquapluvia arcenda, non
de glande legenda, aliisque minutis pom-
posa verborum tonitura profundere volui:

A 2 sed

*Vult. hlc
num. i.
Fernan-
dus Rebel-
lus in
tract. d.
Instit. par.
2.lib. 9. q.
1.in princ.* sed de Emptionis- Venditionis contractu
(qui omnium circa res externas versantium
& consensu contrahentium princeps, cuius
tractatus ut frequentissimus : ita longè am-
plissimus maximeque necessarius) pro inge-
nioli mei tenuitate , doctrinæ legalis pau-
pertate , judicii juvenilis immaturitate im-
præsentiarum differere operæ precium duxi.

THESIS I.

*Definio autem Emptionem - Venditio-
nem [a] Contractum [b] Jurisgentium, [c]
nominatum, [d] bona fidei [e] solo consensu
[f] constantem, de re [g] certo pretio [h] ba-
benda.*

*a.] Emptionem à Græco μόνον, hoc est meum dictam du-
ctamq; volunt, eò quod semper id agatur in emptione, ut res
fiat mea l.pen. §. fin. ff. d. contrah. empt. Forst. lib. 3. Disp. 18. th. 1.
Venditionem v. q. venum do, authore Apuleio V. & M. pliteris
abjectis, id est facere ut ab eo, qui tradit, aut traditurus est, res
exeat, & veniat ad eum cui traditur. Hinc Emptor di-
citur , qui premium seu pecuniam , Venditor qui rem pro pre-
cio seu pecunia tradit Harpr. disp. Instit. 9. th. 1. lit. a. Wesemb.
Inst. hic in pr. Treutl. Vol. 1. disp. 28. th. 1. Contractus autem hic
nomine composito insignitur ut dicatur Emptio-Venditio ad
designandam Contractus unitatem, cum invicem se ponant &
tollant Donell. l. 5. §. stipulatio a. d. V. O. num. 2. Aequè ac si re-
lationem inter Emptorem & Venditorem dicerem. Sed dif-
ferunt vicissim tanquam relata à suis correlatis, ita ut aliud sit
emere aliud vendire: alias Emptor alias Venditor l. 1. §. 1. ff. hoc
tit. tur. aliaq; actio detur Emptori, alia Venditori §. 2. Inst. b. t.*

Cujacius

Cujacius. 9. Obs. 15. Non tamen novum est, ut Contractus etiam
totus vel emptionis vel vēditionis vocabulo separatim idq; per
ελλειψην denotetur *Amp. Dn. Hillig. in Donell. enuncl. 15. comm. 1. lit. c*
b] non in latiori & promiscua significatione, quā usū est lex
12. tab. complectens vocabulo emptionis-venditionis omnem
alienationem l. 29. §. 1. ff. de stat lib. l. 19. ibi Gothofr. lit. [m. ff.
d. act. empt. Treutl. d. Vol. 1. disp. 28. th. 1. Vult. num. 2. Bronch.
cent. 2. aff. 61. Hœnon. disp. 16. th. 1. Sed in stricta prout conside-
ratur Contractus certus & à reliquis contractibus naturā &
substantiā distinctus *Vult. ad pr. tit. Inst. d. empt. & vend. n. 5.*
Et olim quidem antequam in usu numimus esset, Emptio-
Venditio peculiare nomen non habebat, sed permutatione
homines utebantur l. 1. ff. de contrah. empt. Postea rebus huma-
nis hoc flagitantibus inventus est nummus, & singularis quæ-
dam Contractuum species Emptio- Venditio constituta,
quæ à permutatione multis differt modis. In illa enim pre-
cium certum intervenire necessum est, ut infra th. 4. demon-
strabo, in hac non item l. 1. §. 1. ff. d. prescript. verb. In illa pre-
cium & merx sunt diversum quid: in hac verò idem sunt d. l. 1.
Treutl. d. disp. 28. th. 1. lit. d. c] Gen. 17. v. 23. Jeremie 32. v 10.
cum seqq. l. 1. §. 2. ff. hoc tit. l. 5 ff. d. f. & f. l. 7. §. 1. ff. d. pact.
Hinc dilucidè patet, eorum distinctionis clypeum non esse ar-
ripiendum, sed penitus rejiciendum, qui quoad æquitatem tan-
tum hunc Contractum Jurisgentium, quoad introductionem
juris civilis adserere non erubescunt, prout vult g. in l. eas obli-
gationes 8. in verb. d. dote ff. d. capit. diminut. Mud. ad l. 1. num.
6. ff. d. contrah. empt. existimantes precium à jure civ. accessi-
se. Itaq; nec Princeps pro iubitu hunc contractū tollere poterit,
prout tradit Mozz. d. Empt. Vend. col. 1. num. 25. Pinell. ad l. 2. C.
d. rescind. vend. num. 31. d.] Quia jure & naturā suā nomen
habet proprium propriamque formam, qua differt à cæteris o-
mnibus Contractibus l. 1. §. item emptio in fine ff. d. rerum per-
mut. d. l. jurisgentium 7. §. 1. ff. d. pact. e.] §. actionum 28. ibi
Dd communiter Inst. d. act. Wes. in v. d. contrah. empt. n. 2. in
hoc enim contractu præstatur id, quod æquum & bonum vide-
tur, & si de eo inter contrahentes expressè non sit dictum nec

B.

C.

D.

E.

cogitatum l. 2. in fine l. 5. ff. d. O. & A. l. 1. §. 1. ff. d. abt. empt.
Schoneidw. §. fin Inst. d. Obl. num. 17. f] l. fin. in fine ff. d. Con-
trah. empt. l. 2. ff. d. O. & A. §. 3. Inst. hoc tit. tot. Inst. d. Obl.
quæ ex consens. Et hac ratione à reliquis contrahentibus, qui
solo consensu perfici nequeunt, ut: mutuum, depositum &c.
secernitur. Quamvis autem omnibus contractibus hoc sit
commune ut contrahentes inter se consentiant, adeo ut nullus
sit contractus, nulla obligatio, quæ non habeat in se conven-
tionem quomodocunq; etiam contractus ineatur l. 1. §. 1. ff. d.
pact. tamen in juris nostri horto non est rarissimum, sed usita-
tissimum, ut, quod generis est, admodum detur speciei *κατ' ιξοχό*
sive per excellentiam *Vult.* Inst. d. Obl. quæ ex Conf. num. 2. g]
nulla enim Emptio, nulla Venditio sine re quæ veniat, potest
intelligi d. l. nec emptio g. d. contrah. empt. Exsertè sine re dico,
prout res à precio pecuniario distinguitur dominiumque im-
portat: Quā particulā excluditur cambium, quo pecunia pro
pecunia cambiri solet, multisq; ab hoc contractu parasangis
dissert Pinell. add. l. 2. Part 1 rubr. c. 3. num. 15. Deinde etiam
contractus locationis & conductionis item contractus Em-
phyteuticus ubi non ipsius rei dominium, sed tantum usus e-
jus pro certo aliquo precio vel pensione annua æstimationem
rei nullatenus adæquate conceditur Dn. Matthe. Coldebæ
disp. 6. th. 2. lit. g. Colleg. Contr. b] in hoc enim contractu
precium ut interveniat, necesse est alias subsistere nequit, in fine
pr. Inst. hoc tit. l. 2. ff. d. contrah. empt. l. 9. C. hoestit. de quibus
singulis infra latius dicetur.

II.

Hinc ad perfectionem [a] contractus Em-
ptionis. Venditionis necessariò tria substantialia
requiri luce meridiana lucidius constat: quorum
primum ab utraq; parte est consensus [b] ifg;
non coactus sed spontaneus [c] non simulatus
sed verus ac perspicuus (d) esse debet.

a] Hujus

Hujus contractus perfectio duplicitate consideratur
aut quoad executionem facti, quoties dominum rei traditur
& premium solvit de qua hic non agitur: aut quoad vim ob-
ligandi quod accidit, quando ab Emptione-Venditione contra-
hentes jam discedere aut novas conditiones adiungere non
possunt, sed ex ea consurgit obligatio rem tradendi, si non-
dum sit tradita. sicut §. C. d. Obl. & Aet. Et de hac mihi hic sermo
est Schneid. pr. Inst. hic Fernand. rebellus tract. d. Obl. Inst. lib.
9. q. 1. sect. 2 numer. 7. b] l. i. in fine & l. in vendioni-
bus 9. ff. d. contrah. empt. l. consensu 2. d. Obl & Aet. qui omni-
bus omnino in Contractibus requiritur l. i. §. 3. ff. d. pact. Sed?
Anne ad constituendam hujus contractus substantiam neces-
saria est Scriptura? Ad N. me pertrahit l. cum instrumentis 10.
l. contractus 17. C. d. fide instr. Labilis enim est memoria homi-
nis l. peregre 44. ff. d. acquir. vel amitt. posse. ea propter ma-
joris firmitatis & facillioris probationis gratia Scriptura super
contractibus fieri adsolet l. contrahitur 4. ff. d. pignoribus l.
cum. t. e. 5. C. d. transact. ibi: scriptura, quæ probationem rei gestæ
contineri solet, necessaria non est l. 4. ff. d. probat. l. 17. C. d. pact.
nisi Scriptura more aut solemnitate recepta fuerit aut partium
conventione petita Gothofr. ad d. l. 17. C. d. pact. lit q. in his enim
casibus illa omessa nec rationem executionis habebit, neque
vim obligandi adeoq; ante confessam & perfectam Scriptu-
ram uterq; contrahentium scindendi & negligendi contra-
ctum, habet potestatem Schneidw. pr. d. Empt. & Vend. num. 4.
Fabian. d. monte d. Empt. & Vend q. 5. num. 75. vers. decimo
quarto queritur Rebell. d. tract. lib. 9. q. 1. sect. 2. num. 10. & 11. nisi
quid arrharum nomine datum sit. Tunc enim sive in scriptis
sive sine scriptis venditio celebrata fuerit, si emptor contra-
ctum adimplere recusat, perdit arrhas quas dedit, si venditor,
arrhas duplicatas emptori restituere tenetur pr. Inst. h. t. l. Con-
tractus 17. C. d. fid. instr. Arrhae enim datio non est de substantia
emptionis, quasi sine arrhis non valeat, sed sunt argumentum
emptionis, ut facilius probetur l. quod sapè 35. ff. hoc tit. Am-
pliss. Dn. Preceptor Foman. disp. 22. th. 9. Treutl. d. vol. 1. disp. 28.
th. 8. Dixi supra hunc contractum sine consensu subsistere non
posse

posse adeò, ut si is deficiat, ipsa quoque deficiat hujus contractus substantia l. emptionem 2. C. d. contrah. empt. Mozz d. Empt. Vendit. col. 3. num. 52. Itaque non inconvenienter hic disquiritur : An invitus rem suam vendere cogi possit ? Quod absque ulla hæsitatione regulariter negandum duco, præente l. invitum 11. l. in vendentis 13. l. dudum. 14. C. de contrah. empt. id quo 11. ff. d. R. J. Adeo quidem ut actione injuriarum is possit conveniri, qui aliquem rem suam propriâ authoritate vendere prohibeat, l. injuriarum 13. §. si quis me prohibet 7. ff. de injur. d. l. dudum C. d. contrah. Empt. liquet ratio : quia consensus maximè attenditur in contractibus per jura vulgata. In coacto autem nullus præsumitur. Propriè enim is demum velle dicitur qui spontè pro suo arbitrio facere potest id, quod alioquin cuivis plene libero de jure facere licet. per l. 41. C. d. transact. Philip. Matth. ad l. 4. d. R. J. num. 1. Adjecta à me vox REGULARITER : non sine rationis monumento. Quia in juris nostri Oceano casus quidam propoununtur, qui injungunt, ut quis ad res suas vendendas cogi queat, ut est: favor ultimarum voluntatum l. et si aequo precio 66. d. leg. 1. vel communio l. Julianus 13. §. idem Celsius 17. ff. d. actione empti vel in servos sævitia crudelitasq; dominorum §. 2. Inst. d. his qui sunt sui l. si dominus h. t. vel publica utilitas l. 1. §. cura 11. ff. d. off. præfect. urb. l. si quis 17. ff. d. relig. & sumpt. fun. de quibus Myns. 5. Obs. 27. Schneidw. ad § fin. Inst. hoc tit. Harpr. part. 2. disp. 9. tb. 4. Treutl. d. disp. 28. tb. 3. Bronch. cent. 2. Assert. 68. Tiraq. de retract. in præfat. num. 15. Harpr. d. rerum divis. in pr. num. 140. Matth. Steph. Cent. 3. q. 41. In quibus tamen casibus necessum est, ut justum refundatur premium l. fin. C. d. ann. argumento d. l. 12. de relig. Wes. ad d. § ff. de his qui sunt sui. Quamvis alii divortium faciant statuentes cogi posse venditorem, ut rem minus justo precio vendat per l. 2. §. 2. ad L. Rhod. 2. d. jact. Etenim ne Principi quidem ob necessitatem vel utilitatem publicā licitum est alicui suum quovis modo distrahere, nisi justo refuso precio l. 13. §. 1. vers. nec publico nomine potest junct. vers. nisi prius solitum salarym domino præstet commun. præd. quia hoc est Justitiæ contrarium, quæ tanto plus in Principe necessaria

faria est, quanto altior est eminentiae suæ Celsitudo Gail.2.Obf.
56. Facit quod nemo alterius causa prægravandus c. non debet d.
R.J. in 6. jam verò si ob necessitatem vel utilitatem publicam
quis à te sua pelleretur, prægravaretur utique alterius, concis
vium videlicet, causa, ut qui necessitatem publicam solus ferre
cogeretur, quam tamen ipse non commeruit Niell.d. Feud. disp.
2. th.3. lit. d. Treutl. d. disp. 28. th.3. Hæn. disp. 16. th.3. Decius ad
l. id quod. II. d. R. J. num. 3. c] Consensus enim nisi sit liber
nihil agitur sicuti rescripsierunt Impp. invitum comparare vel
distrahere postulantis desiderium, non continere justam cau
sam d. l. invitum C. d. contrah. empt. l. nec emere 16. C. d. J. delib.
Unde si quis vi vel dolo moveatur ut emat vel vendat, emptio
venditio nullius est momenti l. C. d. rescind. vend. l. si fraudis 6.
C. d. long. temp. prescript. Hinc non incommodè queritur? ut
rum contractus bonæ fidei cui causam dedit dolus ipse jure sit
nullus? Et dolum dantem causam contractui bonæ fidei ipso
jure eū, cum annihilare: contra v. stricti juris non ita, ut com
modiorem, ita & veriorem intrepide pronuncio per l. causæ
16. §. 1. ff. d. min. l. 7. ff. d. dol. mal. l. 56. §. 1. b. t. l. 3. §. fin. ff. pro soc. &
l. si quis 36. ff. d. V. O. ubi contractus stricti juris, cui dolus cau
sam dedit, mero jure subsistit. Ex quo consequitur aliud in bo
næ fidei contractibus dicendum esse: alias inter hos nulla esset
differentia. Vid. Ampl. Dn. Preceptor Arum. Exerc. 14. th. 6. &
disp. 1 them. 3. ad l. 2. C. d. R. V. Gail 2. Obs. 2. num. 6 Vult. §. fin. num.
26. Inst. d. Obl. Treutl. d. disp. 28. th. 2. Gæd. d. contrah. stipulat. C. 3.
conclus. 7. num. 114. & seqq. Atque dicis licitum esse in precio
emptionis contrahentibus naturaliter se circumvenire d. l. in
causæ 16. §. item Pomponius ff. d. min. l. item si 22. §. fin. ff. locati.
Resp. Hæc læsio aut circumventio eosq; extendenda non est,
quasi fraudare & decipere aliquem JCtus permittat: Sed eam
tantum deceptionem intelligit, quæ citra fraudulentum con
trahentium consilium reipsa & injuria contrahentium con
tingit: modò ista læsio non sit ultra dimidium justi pretii. Hæc
enim quoniam enormis atq; emensa, remedio aliquo læso suc
curritur, quo ad rescissionem contractus vel supplementum
precii agere potest, l. 2. l. si voluntate. 8. C. de R. V. Precium

B

tamen

tamen quod contrahentibus placuit, semper præsumitur iuris
stum, Bl. in l. per diversas. q. 4. C. mand. Unde qui vult rescin-
dere contractum, ob injustitiam & læsionem eam probare te-
netur, l. si circumscipra. 6. C. sol. matr. Sed utrum remedium
d. l. z. emptori quoq; competit, non usq; quoq; expeditum
est? in affirmantium sententiam ire non dubito: Quia quo-
tiens ratio generalis legis est, totiens lex ipsa generalis, cum
dispositio legis, quantumvis ad certas personas adcommoda-
tæ ex generalitate rationis extensionem admittat, jam vero
ratio d. l. z. generalis est, & non magis ad venditorem, quam
emptorem pertinere videtur. Quæ autem ratio? Læsio. Non
enim venditori d. l. remedium competit, quia venditor est,
sed quia læsus est. E. Immo major humanitatis & æquitatis ra-
tio esse videtur in emptore, quam in venditore. Nam vendi-
tor ita enormiter deceptus præsumitur habere notitiam valo-
ris rei suæ, l. quisquis. 15. C. de R. V. Habet quod sibi imputet,
cur tam levi precio res suas distraxerit, emptori vero nihil tale
adscribi potest, quia non scientia, sed ignorantia in reb. alienis
præsumitur, l. ult. in fin. ff. pro suo. Fach. lib. 2. contr. c. 16. Myns.
cent. 4 obs. 73. 2. Quia quicquid in uno ex correlativis dispositu,
est, & in alio dispositu, ut habet Logicor. axioma 3. per l. 1. C. de
Cupress. ex luc. Daph. Ubi poena quæ obtinet in emptore, extendi-
tur etiā ad venditorem, quod si in poenis obtinet, multò magis
in beneficiis, El. Rober. disp. 17. coron. Copar. lib. 2. var. resol.
cap. 3. Disp. Phil. Matib. ad l. 68. n. 34. & seqq. de R. J. Quid
multis? De d. l. z. nobilissima, ejusq; decisione celebratissima,
& usu forensi frequentissima videatur ad d. l. JCtus Hispanus,
Arius, Pinellus & Ampliſs Dn. Præceptor Arum. 4. disputa-
tionibus luculentissimè & nervosissimè, ut solet, omnia h. l.
explicans. (d) Nam si obscurus, etiamsi initio contrahatur,
tamen interpretatio ferē sit contra venditorem, ratio in prom-
ptu est eminentissima, quia contra eum interpretatio facien-
da est, qui potuit legem dicere apertius contractui, l. 172. d.
R. J. Atqui in venditoris potestate est legem, qualemcunque
venditioni rei suæ dicere, l. ult. C. de pact. Hoen. d. disput. 16.
tb. 3. Bronch. cent. 1. aſ. 32. Pac. cent. 2. quæſt. 7. Error etiam
aut diffensus, si ab alterutra parte circa genus contractus, vel
cau-

causam contrahendi intervenerit, p. si alter rem recipiat, q. emptam, alter animo donandi tradat, emptio venditio non est, per l. siego. 18. de reb. cred. l. in venditionibus. 9. ibi: si in ipsa emptione ff. de contrah. empt. Consensu enim nihil tam contrarium, quam error & dissensus, l. si consensus. de R. J. l. si per errorem. 15. ff. de jurisd. omn. jud. Quæritur hinc an error in materia vitiet emptionem, licet in corpore contrahentes consentiant? Quod ego adfirmandum duco per l. 41. §. 1. l. 14. in fin. l. 9. in fin. b. t. modo prius duo illi casus, qui ab interpretibus notati sunt, excipientur. Vultej. b. t. n. 19.

III.

Secundum Emptionis - Venditionis contrahensus substantiale requisitum est res. (a) Hac enim deficiente, contractum etiam deficere manifestarium est.

a] l. nec emptio. 8. ff. de contrah. empt. Mozz. de empt. vend. column. 3. n. 3. Et non solum res præsentes, & quæ in rerum natura sunt, sed etiam futuræ. Unde Emptio-Venditio fructuum & partus futuri valet, d. l. nec emptio. Et quidem si post factam venditionem emptor illud egerit, ne fructus nascantur, ad Interesse emptori tenetur, d. l. nec emptio. Si autem venditor non impedierit, quo minus nascantur fructus vendidi, ad precii restitutionem non tenetur, teste Salyceto ad d. l. nec emptio. argumento illius l. Spei quoq; emptionem valere indubitati juris est, veluti cum captus piscium, vel avium, vel missilium emitur, d. l. nec. emptio. §. 1. & l. emptorem. §. fin. & l. si jactum. ff. de act. empti. Hoc loco commodè excutienda venit quæstio: *An venditâ gallinâ, ove, vacca, vel equâ, veniat etiam partus, vel pullus jam exclusus?* Quod dum partus iste adhuc lactatur à matre, adfirmat Gomez lib. 2. var. resolut. t. t. de empt. & vend. n. 14. l. si ut certo. §. usq; adeò. ibi: Br. ff. commod. & l. eum, qui. §. non solum ff. de furt. l. sed addes. §. si quis ff. locati. Verius tamen hoc negare posse puto, cum Mindano de process. lib. 3. cap. 21. n. 29. per textum. l. legatis. 65. §. fin. & l. servis. 81. §. ovibus. d. leg. 3. arg. l. at si an-

cilla. 3. de pecul. leg. At si partus adhuc in utero matris geritur, tunc vetitatem matre, venit etiam partus, utpote cuius viscerum est portio l. i. §. i. d. insp. vent. Num autem vendito equo vendita quoq; intelligatur sella, ephippium, & capistrum, questio est cottidiana? Quod adfirmo, si scil. vendendi gratia ita instru-
ctus & ornatus sit equus emptoriique monstratus per l. ediles. 38. in pr. ff. de ædilit. edict. t. t. de instr. vel instr. legat. Mindan. de process. lib. 3. cap. 20 n. 24. & 25. Mozz. de empt. & vend. col. 4. n. 48. nisi vel conventio contrahentium, vel consuetudo loci contrarium suadeat Gomez. var. resolut. 2. n. 15. De con-
suetudine tamen famulos venditorum aliquod honorarium petere, experientia docet. Si duob. res eadem, temporibus di-
versis vendita sit, uter præferendus dubium videbatur. Eum censeo præferendum, cui res primum tradita fuit, sicut poste-
rius emerit, l. quoties. 15. C. de rei vend. En rationem: Quia
is per venditionem superveniente traditione rei non tantum adquisivit sibi jus in re, sed etiam plenum dominium: alter
verò per nudam venditionem solum jus ad rem nactus fuit, ea propter ei quoq; non competit actio realis, sed tantum perso-
nalisa, qua id, quod interest, ejus rem sibi tradi à venditore po-
test petere, Covarr. lib. 2. var. resolut. cap. 19. n. 11. Vultej. ad pr.
Inst. de empt. vend. n. 76. Fachin. lib. 2. contr. cap. 33. Quod adeò verum, etiamsi prima venditio mediante juramento fa-
cta fuisset. Juramentum enim non adfert dominium, vel jus in re, sed tantum auget peccatum venditoris, Rebell. d. lib. 9.
quest. 17. sect. 3. n. 22. Januam hujus Theseos claudat quæstio illa ponderosa, variis controversiis implicata, multisq; diffi-
culturibus intricata: Utrum venditor præcisè rem venditam
timere emptori compelli possit? an verò interesse præstanto libere-
tur. Prius veritati juris convenire existimo, modo venditor tra-
dendi facultatem habeat? vis causam? Illa hæc: Quia si libe-
retur venditor præstatione ejus, quod interest, ut somniant
adversarii, Fachin. lib. 2. contr. 30. Gæddæ. de contrah. stip. c. 9.
conclus. 4. n. 65. Sequeretur rem eandem alteri vendi posse:
nam priori ex eorum sententia, satisfacit, si id, quod ejus in-
terest, præstet. Atqui denuò citra falsi crimen vendi non po-
test,

test, l. qui duobus. 21. ad L. Cornel. de fals. Deinde per tex. l. ex-
empto. 11. §. 2. ff. de act. empt. ubi Ulp. statuit, venditorem
oportere rem ipsam præstare ceu tradere. At verbum oportet
præcisam coactionem denotat, ut docet Grammaticorum
Schola. Sic Justinianus in §. alii. à 2. vers. & ad exemplum
Inst. de donat. dicit: Ad exemplum venditionis incumberet
traditionis necessitatem donatori. At donatori necessitas tra-
dendi rem donatam absolute incubit, l. si quis argentum. 35.
§. fin. C. de donat. Denique statutum seu dispositum in uno ex
correlatis, videtur etiam statutum seu dispositum in alio, l. fin.
& ibi Dd. C. de indict. vid. toll. l. fin. de accept. Everb. in top. loc.
à correl. n. 3. Sed venditori competit venditi actio ad exigen-
dum precium, l. venditi. 6. C. de act. empti. Quidni ergò ea-
dem actio empti concederetur emptori ad rem consequendam?
Vid. Ampliſ. Dn. Praeceptorem Arum. exerc. 14. theſ. 2. Harpr.
part. 2. disp. 9. theſ. 8. Vultej. in pr. Inst. b. Hænon. d. d. 16. theſ.
11. Bronch. cent. 2. aſ. 57. Rober. d. d. 17. coron. 2.

IV.

Tertium deniq^e ex parte ementis in hoc con-
tractu substantiale requisitum est precium. (a)
idq^e certum (b) & determinatum (c) in pecunia
numerata (d) eaq^e non reprobâ consistens. (e)

a] §. precium autem ibi Vult. n. 46. Inst. b. t. l. 2. §. 1. de con-
trah. empt. hoc est, substantia emptionis consistit ex precio, ut
loquitur JCtus Papinianus in l. paetæ conventa. 72. in pr. ff. de
contrah. empt. b] §. sed & certum Inst. b. t. l. hæc venditio. 7. §.
1. ff. b. t. l. empti fides. 9. C. d. r. incertum enim precium, per-
inde est atque nullum d. §. in fin. Quid ita quæſo? Quia con-
ſensus debet esse perspicuus, ut theſi antecedenti demonstrat,
cui omne opponitur ambiguum & incertum. Nihil autem
refert, ſive per ſe ſit certum, ſeu aliunde certitudo ejus haberī
queat. V. G. Quanti tu emisti, quantum in arca habeo.
Quantum in foro publico emitur, Was Marckgang ſeyn wird

vel: wie viel es immer zwischen hier und Pfingsten gesehen wird.
Tales enim formulæ designant certam pecuniæ quantitatem,
l. 7. §. 1. l. 37. ff. de contrah. empt. Ampliss. Dn. Foman. disp.
22. tb. 8. lit. C. Hænon. d. d. 16. tb. 7. Harpr. p. 2. disp. 9. thes. 9.
Fachin. lib. 2. controv. c. 1. Quid si venditio justo precio, vmb
ein billiches fiat, annè tunc valet? Negativam profiteor & tue-
or, vectus & rectus clypeo rationis firmissimæ. Quænam illa?
Quia in Emptionis-Venditionis contractu, precium debere,
elle certum s. traditum. Atque hoc in casu certum non esse,
vel etiam talpa videt. E. nulla est venditio. Quid ergo? con-
tractus innominatus, l. insulam. ff. de prescript. verb. Fachin.
d. l. 2. c. 1. Hænon. d. d. tb. 8. c] Quæ determinatio in arbri-
trium tertii conferri potest, §. 1. h. t. l. fin. C. de contr. empt.
Ubi tamen notandum personam illam debere esse certam,
d. §. 1. & precium etiam postmodum ab illa esse determina-
tum. Qod si enim arbitrari precium justum, neq; voluerit,
neq; potuerit, non valet ista venditio, d. §. 1. utpote quæ sub
conditione est celebrata, & à futuro arbitramento istius per-
sonæ dependet, d. §. sed & certum. & l. fin. C. de contr. Empt. l.
simerces. 25. in pr. ff. locat. Quid si arbitratus fuerit, sed iniquè?
Ad boni viri arbitrium res redigenda, si manifesta iniquitas
precii declarata appareat, l. 75. cum seqq. ff. pro soc. d] §. 2. b.
t. l. 1. ff. eod. l. 9. C. eod. An uno nummo Emptio-Venditio celebri-
ri possit? N. votum ad Salivam meam per l. 46. ff. locati. Ra-
tiones in promptu firmissimæ. Quia numus precium non
est, cùm numus precio apponatur, l. ei quis ante 10. §. fin. ff. de
adquir. vel amitt. possēß. Deinde imaginaria venditio pro non
facta habetur, l. 16. ff. de R. J. imaginarium enim veritati con-
trarium, cùm id in jure vocetur, quod non verè, sed simulatè
& dicis causa sit, l. contractus. 54. ff. de O. vel A. l. 1. §. D vi 6.
ff. de quest. Jam verò imaginaria venditio, & quæ fit uno
numo, idem significant. Consultiss. Dn. Praeceptor Arum.
exerc. 14. tb. 7. Quod verùm, si res plures valeat (ut si fundum,
schyphum aureum vendere volueris) donationem hoc sapient
non emptionem. Secus se res habet, si tanti solummodo res
valeat, emi namque, teste experientia, uno nummo possunt

157

panes,

panes, poma &c. Hackelm. disp. 9. th. 4. Hænon. disp. 16. tb. 13.
Mozz. col. 3. n. 22. Everh. in loc. leg. loc. à vi. n. 22. Harpr. d. p.
2. d. 9. thes. 9. Sed si ex una parte res, ex altera res & premium
simul detur, Utrum permutatio dicatur, an venditio? cùm in
dubio versemur i. considerandum, quid inter contrahentes
actum verisimiliter, l. 34. ff. de R. J. l. 21. dereb. dub. l. 9. §. fin.
l. 2. ff. de transact. 2. Si id non appareat, tunc debet inspici,
quid plus valeat; an pecunia, quæ ab una parte solvit, præ-
valeat rei, quæ ab eadem parte solvit, & erit emptio, an v.
prævaleat res pecuniæ, & erit permutatio, arg. l. queritur de
stat. hom. l. quicquid. §. fin. ff. de A. R. D. Tunc enim accessio
cequitur suum principale, per jura vulg. 3. Si id non appareat,
contractus censetur innominatus, l. 1. de aestim. act. Gomez.
2. resol. 2. n. 10. Schneidw. ad §. 2. Inst. de empt. vend. n. 6. Pinell.
in d. l. 2. C. de R. V. p. 2. c. 2. Hanon d. 16. tb. 14. Fach. 2. contr.
44. Ubi quing; Dd. opiniones refert. e] nam si vitium pecuniæ
deprehenditur, vel in materia, l. 9. ad L. Corn. de fals. l. 102. ff.
de solut. vel in pondere, l. 1. C. de vet. num. pot. l. 8. C. de liber.
caus. vel in forma, l. 1. ff. b. t. l. fin. C. de fals mon. Hisce casis
bus non emptionem venditionem, sed contractum innomi-
natum celebrari mihi in dubium, Schrad. b. t. n. 44. Pecunia
enim falsa pecunia non censetur, Fac. l. 24. ff. de pign. act.

V.

Omnes autem hunc contractum celebrare
possunt, (a) nisi qui vel natura (b) vel lege (c) pro-
hibentur.

a] text. express. in l. dudum. 14. ibi Salycet. n. 1. C. de con-
trah. empt. l. si convenerit in fin. ff. de pignor. act. l. 17. §. 2. ff. de
jurejur. est enim de genere permisorum, ea propter unicuique
regulariter licitum, Fabian. de Monte. tract. de empt. & vend.
quæst. 3. pr. n. 1. b] Ut sunt infantes, quorum in jure nullum
intelligitur judicium, adeoq; nullus consensus. Et si enim ju-
dicium, & consensum habeant potentiam: nondum tamen ha-
bent actu: ut nimis judicium & consensum in actum dedu-
cant.

2
eant. Infans autem est, qui minor septem annis est, l. 18. C. de
jur. delib. Furiosi, l. emptionem. 2. C. de contrah. empt. §. sed &
mente captis. Inst. de curat. l. furiosi. 40. de R. J. Si tamen dilu-
eida habet intervalla, tunc tempore intermissionis hunc con-
tractum celebrare potest, d. l. 2. neq; per supervenientem fu-
rorem irritari, per l. furiosum. 9. C. qui test. fac. pos. modò iste
contractus ex omni parte sit perfectus, Salycet. add. l. 2. n. 1.
Prodigus, l. is cui, de V. O. h. e. ille, qui neq; tempus, neque
finem expensarum habet, sed dilapidando patrimonium con-
sumit & diffundit, l. 1. ff. de curat. fur. Prodigii enim nullus est
sensus aut consensus, l. mutum. §. primum. ff. de adquir. hered.
& æquiparatur furioso, quia ut huic sana mens, ita illi sani
mores desunt. Neque cum juramento validatur venditio. Ju-
ramentum enim non confirmat actum, ipso jure nullum: &
quod lege fieri prohibetur, si fuerit præstitum, non solùm in-
utile, sed etiam pro infecto habendum, l. 5. in fin. l. d. ll. v.
Helfr. Ulric. Hunn. lib. 2. c. 1. de aut. & interpr. Juris sicut nec
juramentum contra bonos mores est obligatorium, C. jura-
memo. d. R. J. in 6. Cum non debeat esse vinculum iniquitatis,
sed tres habere coithites, veritatem, judicium & justitiam,
v. & jurabant. 22. quest. 2. c. ut pater & filius, leg. 2. hoc tit.
Sed de rebus Castrenisibus d. l. 2. vel quasi Castrenisibus potest,
in illis n. vice patrum fungitur, l. 2. ad SC. Maced. Disquirunt
h. l. justitiae Sacerdotes: An emptio pecunii adventitii, cuius
ususfructus patri non acquiritur, inter patrem & filium con-
stitui possit. Affirmantium verior videtur, Fabiano de Mon-
te. quest. 3. n. 3. cuius judicio adhæreo motus, imò permotus,
l. fin. C. de bon. que lib. §. 1. Inst. per quas person. Treutl. d. vers.
1. disp. 28. tb. 3. Tutor & pupillus, l. si in emptione. 34. §. fin. hoc
tit. l. 5. §. 2. de aut. tut. Ratio est summa fraudis, suspicio,
quàm leges in eo contractu præsumunt, nisi palam & bona-
fide ista emptio facta sit, l. cum ipse. 5. C. de contrah. empt. Pac.
cent. 8. quest. 5. Quod si tamen antequam quis tutor fieret,
rem emerit, quæ pupilli est, is rem emptam etiam post tute-
lam acceptam sibi tradere potest, l. fistulas. 18. §. 1. ff. eod.
Idem dicendum de Curatoribus, Procuratoribus, & qui nego-
tia aliqua gerunt, d. l. si in emptione. §. fin. l. qui officii. 62. l. non
luet

*luet. 46. eod. Secus si fecerint, nō tantū rem emptam nō amittent, sed etiam in quadruplum multabuntur, d. l. 46. Schneid. §. fin. n. 5. h. t. Mozz. d. loc. n. 8. Ambigunt Dd. An frater vendens rem communem suam, & alterius fratri, altero præsente & tacente ei præjudicare posset, ut venditioni stare tenetur? Negantium artes & partes propugnabo propter tex-tum, l. quotiens. ii. C. de fideicommiss. l. Cajus ibi Bus. de pign. act. l. cùmpater. 77. §. libertus. 27. d. leg. 2. Fab. de Monte. d. tr. q. 3. pr. n. 58. Collusores quoq; in ipso ludendi actu hunc contrac-tum ob prohibitionem juris celebrare nequeunt, l. 2. §. i. quar. rer. act. non dat. quamvis extraneus à collusore emere non prohibeatur. Dicrationem diversitatis inquies: dicam? extraneus solvit premium, & non statim dat consumpturo, cum possibile sit ut vincat, d. §. i. quar. rer. act. non dat. Quod nō præsumitur in eo, qui colludit, cum propter necessitatem & jactu-ram, quam facit, cum collusore præsumatur vendere. Ex quo consequitur, quod neq; possit emi ab eo, qui statim premium est consumpturus, ut est ille, cui bonis interdictum, *ut supra dictum*. Deniq; venditio inter medicum & ægrotum morbi tempore contracta, nullius est ponderis, l. si medicus. 3. ff. de extraord. cong. l. archiatri. 9. C. de profess. & med. Cur quæso? Quia contractus ejusmodi videtur ex metu quodam ortus esse arg. l. 3. 5. & simil. ff. quod metus causa, quem approbare contra bonos mores est, l. 116. ff. de R. J. Alciat. 2. parerg. 39. Treutl. d. d. 28. th. 3.*

VI.

Deinde possunt res omnes, quas quis potest babere vel possidere. (a) Si verò res aliqua vel natura (b) vel iure gentium, vel moribus (c) civitatis ex commercio exempta ejus venditio nulla est.

a] sive sint res mobiles, sive immobiles, sive corporales, sive incorporeas, l. si in emptione. 34. §. i. h. t. ut hereditas, l. 7. & per totum, d. hered. vel act. vend. dummodo sit hereditas defuncti, cum viventis & certi hominis nulla sit hereditas, l. i.

G

d.t. &

d. t. & turpe ac improbum de bonis adhuc viventis præstatuta suspecta cogitatione quipiam disponere, l. fin. C. de paet. Imo privatur ejus successione ille, qui vendit hereditatem viventis, l. 2. de his quib. ut indign. Servitus, l. si quis autem. quæ ducet. 47. h. t. l. arboribus. 12. §. usufructuarius. 2. l. non utitur. 38. ff. de usufr. Neque refert, utrum res illa, quæ venditur, sic propria ipsius venditis, an aliena? Rei enim alienæ venditio, non quidem in præjudicium domini rei, l. nemo. 6. ff. de rebus alien. Sed tamen ipsius vendentis præjudicium valet. Nam obligatur hic ex empto non secus, ac si rem propriam vendisset, l. rem alienam. 28. h. t. & de evictione tenetur, l. si fundum. 27. C. de evict. modò res aliena non sit furtiva. Rei enim furtivæ Emptio-Venditio non valet, d. l. 34. §. 3. l. 6. C. de furt. Et tenetur emptor rem ipsam furtivam sine restituzione precii reddere, aut si ea consumpta tenetur domino verò refundere estimationem, l. incivilem. 2. C. de furt. Fach. l. 2. contr. c. 40. b] d. l. si in emptione. 34. §. 1. h. t. Hinc re, quæ nullius sunt, nec ullius esse possunt, vendi nequeunt: ut sunt liber hoo. l. 6. d. l. 34. h. t. exceptis duobus casibus, d. quib. D. Christian. Radew. d. 3. th. 7. can. 1. coll. cont. loca sacra, religiosa, res sacræ, religiosæ, §. ult. Inst. h. t. d. l. si in emptione. 34. §. liberum hominem. 2. Quod enim divini juris est, id nullius in bonis est, §. 7. Inst. d. R. D. Ita quævis res Ecclesiasticae, l. jubemus. C. de SS. Eccles. nisi fiat inter ignorantes, aut saltem emptore ignorantem, l. & liti. 4. duab. cum seqq. l. æde sacra. 73. d. t. quo casu emptio valet, quoad obligationem & præstationem ejus, quod interest, d. §. fin. Inst. h. t. Ampliss. Dn. Praeceptor Foman. disp. 22. thes. 8. lit. B. Vultej. h. 35. v. Mozz. c. d. reb. quæ emi. c. 25. & seqq. c] ut sunt: res litigiosæ, l. i. §. 1. de litis. l. i. §. fin. quæ res pign. l. fin. & A. nunc fiberes. C. de litis. Res propriæ, l. cum res. C. b. t. l. rei sue eodem. Quod enim semel meum est, amplius meum fieri non potest, Mozz. d. c. n. 15. Res Emphyteuticae. Si enim Emphyteuta inconsulto domino vendiderit Emphyteusin, reddit ipsum jus ad dominum, & Emphyteusis finitur, l. fin. C. d. J. emphyt. Res fundales, per c. un. d. prohib. feud. alien. Rosenth. c. 9. concl. 2. cum seqq. Bronch. c. 2. n. 32. & seqq. d. FF.

Ad eo

Adeò quidem, ut si venditum sit feudum, dominus illud revo-
care possit, emptori tamen b. fidei recte actionem dari contra
venditorem ad repetitionem pretii dati extra dubitationis
aleam positum habeo, propter l. 2. C. de pali. int. empt. & vend.
propterea emptio veneni mali, quod nullo modo adjectione
materiae alterius nobis usus esse potest, l. quod s̄ep̄ 35. §. vene-
ni. 2. b. t.

VII.

*Adjuncta hujus contractus sunt additio
in diem. (a) lex commissoria (b) pactum de retro-
vendendo. (c)*

a] Quæ est pactio, quâ res eâ lege venditur, ut nisi intra
determinatum diem aliquis meliorem fecerit conditionem, ven-
ditoris res demū inempta sit, l. i. & t. t. d. in diem. add. Meliorem
autem conditionem adferri videtur, si vel precio aliquid sit
additum, aut pretii addatur solutio maturior & facilior, aut
locus oportunior, aut accedat persona idoneor, l. 4. 5. 6. d. in
diem add. Porrò traditor necesse habet meliore conditionem
allatâ priorem emptorem certiorem facere, ut si quod aliis
adjecit, ipse quoq; adjicere poñit, l. necesse. 8. d. t. Etsi quidem
hoc est, ut meliore conditione allatâ, ab emptione discedatur,
erit pura emptio, quæ sub conditione resolvitur. Sin autem
hoc actum est, vel perficiatur emptio, nisi melior conditio of-
feratur: erit emptio conditionalis, l. 2. d. in diem. add. IV. f. b. n. 3.
Sed intricata & frequentata est quæstio? An periculum rei ven-
ditæ ante traditionem factum pertineat ad emptorem? Aff. pro-
bo per text. expr. §. cùm autem. 3. Inst. hic. l. 7. 8. & u. d. peric.
& com. rei. vend. l. 173. §. 2. l. 155. d. R. J. cùm ad emptorem
pertineat commodum, l. 7. de peric. & comm. rei vend. Quidni
ergo sustineret quoq; incommodum, Vasq. Illustr. contr. 18. n.
23. Ampliſ. Dn. Praeceptor Arum. exerc. 14. theſ. 3. Foman. d. d.
22. th. iii. Donell. lib. 13. comm. c. 4. Forſt. p. 1. d. 18. theſ. 5. Pac-
cent 5. quæſt. 8. Hænon. d. 16. theſ. 15. & d. 3. add. l. 10. de R. J.
quod ita exaudiendum: niſi mora & culpa venditoris interve-
nerit, Crisp. in not. ad d. §. lit. G. b] quod est pactum, quo
C 2 cayetur,

cavetur, ut nisi intra certum & præscriptum tempus pretium exsolvatur, res incepta sit, l. si fundus. 4. in pr. d. leg. comm. l. si dominem. 19. de usurp. & usuc. Pactum hoc ideo lex dicitur, quia pacta sunt leges contractuum, l. i. §. si conveniat. 6. depos. l. contractus. 23. de R. f. Commissoria ideo vocatur, quia nisi solutio ad diem præstitutam fiat, propter moram & commissum res habetur pro inempta venditorq; eam repetere potest, etiam emptor non interpellatus fuerit, d. l. si fundus in fin. d. contr. empt. Dies enim intepellat pro homine, l. magnam. C. de contr. empt. nisi emptor justas causas probare possit, quibus impeditus sit in explicanda ad diem solutione, prohibitum verò hoc pactum in pignoribns, l. fin. C. de pact. pign. v. Hunn. lib. 3. resol. tr. 7. p. 1. q. 5. An autem venditor huic suo juri post diem elapsum renunciare possit? Aff. mihi placet responsum. Quilibet enim potest favori pro se introducto renunciare, l. pen. C. d. pact. Atqui pactio legis commissoriæ in venditoris commodum & favorem introducta est, l. 2. 3. b. t. Et sic ipsi adhuc licitum erit elapso die vel premium petere, vel commissoriam exercere, altera tamen via electa ad alteram reverti non potest, d. l. si fundus. §. 2. Wef. in v. d. l. comm. c] Quando res ita distrahitur, ut vel ipsi venditori, vel suis heredibus, seu intra certa tempora seu quandocunq; voluerint res vendita ablato prelio restituatur, l. 2. C. pe pact. int. empt. & vend. Et dominium nihilominus in emptorem transfertur, etsi hoc pactum adjectum sit, Mynsing. cent. 6. obs. 10. Treutl. v. 1. d. 18. thes. 8. Sed an tali pacto retrovenditionis, quod fit adjecta vocula QVANDOCUNQUE, spatio triginta annorum possit præscribi, controversi juris est? Negantibus adstipulor. Vis rationes? cape: quia anima præscriptionis est bona fides, qua absente & illa exspirat, c. quoniam. ult. extr. d. præscr. Atqui emptor, qui revendere promisit, semper & quandocunque est in mala fide constitutus, suæ enim promissionis & obligationis est conscientius. 2. Quia rebus meræ facultatis præscribi non potest, l. 2. d. via publ. Gail. 2. obs. 18. n. 4. Atqui jus offrendi premium ad rem venditam redimendam videtur esse res meræ facultatis, quia est in mero venditoris arbitrio positum.

Deniq;

Denique verba SEMPER, QUANDOCUNQUE, IN FERPETUUM, & similia designant temporis infinitatem, l. si ita stipulatus. ss. ff. de fidejus. E. si talis infinitas placuit contrahentibus merito pactum est servandum, & in perpetuum non obstante triginta annorum præscriptione, competit venditori jus redimendi, Gail. d. lib. 2. obs. 2. n. 4. Myns. cent. 1. obs. 16. & 6. obs. 70. n. 1. Eachin. lib. 2. contr. c. 13. Hænon. d. 6. thes. 14.

VIII.

*Effectus hujus contractus est actio empti (a)
& actio venditi. (b)*

a] Quæ datur emptori, vel ejus heredibus contra venditorem vel heredes, ut possessionem vacuam rei venditæ, cum omnibus accessionibus & fructibus à tempore contractus perceptis, et si in mora tradendi fueris, percipiendis tradantur, l. 2. 3. §. 1. l. exempto. ii. §. 2. & passim. d. act. empt. & vend. Antequam autem hæc actio emptori competit, necessum est, ut prius totum preium vel solverit vel obtulerit, l. Julianus. S. offerri. ff. de act. empti. b] Quæ venditori adversus emptorem ad consequendum preium tribuitur. Imò si emptor in mora fuerit, solvendi vel offerendi preium, sive totum, sive ejus, partem etiam usuras secundum pretii soluti proportionem hac actione petere potest, l. fin. ff. de peric. & com. rei vend.

Soli Deo gloria.

C 3

AD

Nobilissimo, Politissimo
ac Literatissimo Dn. Respondenti, amico
suo oculissimo, contubernali exopta-
tiſſimo.

Quod tulit à Musio responsum Servius olim,
Quòd sit nobilibus sacri ignorantia juris
Turpis, id hanc timeas, tibi ne forsan detur olim,
ANTONI, nam vix spacium revolubilis anni
Solfuit emensus, quo te p̄eclar a litare,
Divæ Justitiae magno conamine Jena,
De ḡ illis rebus, queis hic te publica juris
Cura Professorum, nec non solertia docti
Privata HUTTENI proprio conjuncta labori
Gnavorer erudiit, claro moderante RIEMERO
Discursu placido doctam exercere palæstram,
Magnifici ḡ theses FOMANNI evoluere, vidit:
Et jam majori quoq; sedulitate propalas,
Legalis testem progressus sufficientem
Scilicet insignem, HUTTENO sub judice, juris
Discursum, monstrasq; vjam, quarecta cuig;
Pro nummo pateat cuncta mutatio mercis.
Perge dices studiis tempus trivisse subinde,
Sic patriæ poteris rectè inservire sacratis
Legibus armatus validis decoratus & armis,
Sic Astræa magis pariet tibi Nobile nomen,

Deproperabat

Joachimus Detlai à Borcke Eq. Pom.

Mate-

EIDEM.


Materias juris que sunt mage quotidianæ
Jurisconsultus monet uberiore fovendas,
Tractatu : Cujus moniti memor, optime amice
ANTONI, dum te doctæ committere pugna
HUTTE NO clavum moderante viriliter audes,
Non jus antiquum, sed quod jam regnet in usu,
Contractum valde celebrem, valdeq; frequentem
Seligis, ex illo placide discurrere nisus.
Gratulor ergo tuis illis conatibus, atq;
Collaudo cæptum, quod si benè continuabis,
Sat solida Legum te cognitione beabit
Diva Themis, nomenq; tuum super aethera tolleret.

Gratulabundus accinebat

Franciscus à Palen. Nob. Pom.

F I N I S.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-723040-p0027-9

DFG

14 WA 1636

ULB Halle
006 817 327

3

B.I.G.

Farbkarte #13

URIDICA
FREQVEN.
S- VEN-
S MA.
A,
M
. Triade
Magnifici & Amplissi-
trice SALANA
dinis:
ENTE
MÆO HUT-
na-Lufat.
præfigit
WEDELL
TER.
Januar.
19.
J Æ
EINMANNI.